

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์

เรื่องคำเทศนา “ซูดมินิสทรีย์ 7 ความบาปที่นำไปสู่ความมรณา”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลังจากที่ได้ฟังคำเทศนาที่คริสตจักรแล้ว พี่น้องจะใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้านำคำเทศนานี้มาอ่านอีกครั้งหนึ่ง เพื่อใคร่ครวญตรวจสอบชีวิตของเรา ผมเชื่อว่าการที่พี่น้องใช้เวลาเจียบๆกับพระเจ้าใคร่ครวญคำเทศนาจะมีส่วนช่วยเหลือเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจของเรา ช่วยให้เรารู้จักกับพระเจ้า และเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ที่มีต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา เพื่อเราจะได้รับพระพรและเป็นพระพรแก่คนอื่นที่อยู่รอบข้างเรา

พี่น้องอย่าลืมนะครับว่า ความโลภนั้นไม่ได้ครอบคลุมเพียงทรัพย์สินเงินทอง แต่ยังรวมถึงเวลา ชื่อเสียง อำนาจ วิชาความรู้ และแม้แต่องค์พระเยซูคริสต์ พี่น้องแบ่งปันพระคริสต์ให้กับครอบครัวข้างแล้วยัง? พี่น้องแบ่งปันสิ่งใหม่ๆที่ตนเรียนรู้จากพระเจ้า เพื่อให้เป็นพระพรกับคนอื่นด้วยแล้วหรือยัง ?

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ศจ.ดร.บัณฑิต บุญอิต

ความบาป 7 ประการที่นำไปสู่ความมรณา : 4) ความโลภ (AVARICE ; GREED) โดย ศจ.ดร.บัณฑิต บุญอิต

ความโลภ ละโมบ มีความหมายว่าอย่างไร? Concise Oxford Dictionary ให้ความหมายว่า “มีความปรารถนาต้องการอย่างที่สุด สำหรับเงิน หรือ ผลประโยชน์ที่ได้รับ” ; พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 นิยามว่า “ความอยากได้ไม่รู้จักพอ อยากได้มากๆ” ส่วน ละโมบ นิยามว่า “โลภมาก, มักได้” ; ในทัศนะคริสเตียนคือ “การที่มนุษย์ให้ความสำคัญต่อทรัพย์สิน และเงินทองมากกว่า พระเจ้า” รวมความว่า ‘ความโลภเป็นความทะเยอทะยานอันแรงกล้าในการให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินและอำนาจโดยไม่คำนึงถึงแนวทางและคุณธรรมในการได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็นการขโมย การขู่กรรโชกทรัพย์ ยักยอก ฉ้อราษฎร์บังหลวง การกักเก็บทรัพย์สินต่างๆ โดยไม่แบ่งปันหรือช่วยเหลือผู้อื่น’

สมาชิกหลายท่านอาจบอกว่าการเทศน์เรื่อง “ความโลภ” ในวันนี้ไม่เกี่ยวข้องกับผมแต่ผมจะพยายามนั่งฟัง และหวังว่าจะเกิดประโยชน์กับผมบ้าง แต่ในความเป็นจริงนั้นมนุษย์เราไม่ค่อยรู้จักตัวเองเหมือนที่คิด ให้เรามาทำความรู้จักความโลภและตรวจสอบตนเองกันเถอะครับว่าเรามีความบาปตัวนี้แอบซ่อนอยู่ในชีวิตของเราหรือเปล่า

Leo Tolstoy นักประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ของรัสเซียได้เขียนเรื่องเกษตรกรคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จมากจนกระทั่งเป็นเจ้าของที่ดินมากมายในท้องถิ่นของตน แต่ก็ยังไม่รู้จักพอเพียงในความสำเร็จ เขาอยากได้อีก อยากมีทุกอย่างทุกอย่าง เพิ่ม วันหนึ่งเขาได้ยินว่าคนเฝ้าที่อยู่แดนไกล พวก Bakshirs มีที่ดินอุดมสมบูรณ์และพร้อมที่จะขายที่ดินในราคาแสนจะถูก เขาจึงได้เดินทางไปพบหัวหน้าเฝ้า Bakshirs หัวหน้าเฝ้าผู้ใส่หมวกขนสุนัขจึงจอกได้ยื่นข้อเสนอที่น่าสนใจแก่ชายโลกผู้นี้ว่า ในราคา 1000 รูเบิล เขาสามารถครอบครองที่ดินทั้งหมดที่ตนสามารถเดินปักเขตภายในเวลาหนึ่งวัน เงื่อนไขที่จะทำให้การซื้อที่ดินนั้นเสร็จสมบูรณ์คือ ผู้ที่จะซื้อนั้นต้องเดินกลับมายังจุดเริ่มต้นก่อนพระอาทิตย์ตกดิน โดยจุดเริ่มต้นกำหนดไว้ด้วยหมวกขนสุนัขจอกของหัวหน้าเฝ้าซึ่งวางไว้ที่พื้น พร้อมกับเงิน 1,000 รูเบิลของชายที่ต้องการซื้อที่ดิน ชายผู้นั้นตื่นนอนแต่เช้าตรู่แล้วเริ่มเดินอย่างรวดเร็วจากจุดเริ่มต้นที่ตกลงกันไว้ โดยชุดเดินปักเขตการครอบครองของเขาไปเรื่อยๆ จนถึงเวลาเที่ยงวัน เขาพักผ่อนชั่วคราว จากนั้นก็เดินต่อไปอีกไกลมากขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งไกลก็ยิ่งพบที่ดินที่อุดมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดระยะเวลาที่เขาเดินโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเขาคิดเสมอว่า “เพียงชั่วโง่งแห่งการทนทุกข์เหน็ดเหนื่อย แต่เพื่ออนาคตชีวิตที่ดีตลอดไป” กว่าที่เขาจะเริ่มตระหนักว่าความโลภในที่ดินของเขานั้นทำให้เขาเดินมาไกลจากจุดเริ่มต้นมากก็เป็นเวลาบ่ายคล้อยแล้ว เขาจึงเริ่มเดินเร็วขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้เร็วขึ้นอีกจึงโยนเสื้อกันหนาว รองเท้าบูทรวมทั้งกระติกน้ำและหมวกทิ้งไปจนหมดสิ้น ยกเว้นสิ่งที่เขาคิดว่าสำคัญที่สุดคือพลั่วสำหรับขุดดินเพื่อแสดงเขตการครอบครองของเขา เมื่อพระอาทิตย์เริ่มคล้อยต่ำลงเขาจึงเริ่มวิ่งเพราะรู้ว่าถ้าเขาไม่สามารถมาถึงจุดเริ่มต้นก่อนพระอาทิตย์ตกเขาจะสูญเสียทั้งเงินและความหวังที่จะครอบครองที่ดินอันอุดมสมบูรณ์ทั้งหมดนั้น แสงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้าเขารีบวิ่งมาจนอยู่ในระยะสายตาก็เริ่มจะมองเห็นกลุ่มคนรวมทั้งหัวหน้าเฝ้าที่นั่งกันอยู่ตรงจุดเริ่มต้น บ้างก็หัวเราะตะโกนโบกมือเชียร์ เขาวิ่งตลอดเวลา หายใจ

แรงขึ้นเรื่อยๆจนตัวหอบโยน หัวใจเต้นระรัวราวกับตึกถล่ม ก่อนที่พระอาทิตย์จะลับขอบฟ้าไปเขาพยายามรวบรวมกำลังที่เหลืออยู่ในร่างกายทั้งหมดวิ่งจนมาถึงจุดเริ่มต้นที่มีหมวกและเงินวางอยู่ เมื่อมาถึงเขาได้ล้มลงโดยมีเลือดไหลออกมาจากปาก แต่ก็ยังมีแรงที่จะหยิบหมวกขนสุนัขจิ้งจอกชูขึ้นเพื่อแสดงว่าเขาได้รับชัยชนะและได้ครอบครองที่ดินที่เขาได้เดินเซตลอดทั้งวัน เพียงไม่กี่นาทีต่อมาชายคนนั้นก็สิ้นชีวิต คนรับใช้จึงขุดหลุมเพื่อฝังศพของเขา Tolstoy จบเรื่องไว้ว่า “เพียงแค่ 6 ฟุตจากศิระระจนถึงปลายเท้าคือที่ดินที่ชายผู้นี้ต้องการ” Leo Tolstoy ให้ชื่อเรื่องนี้ว่า “มนุษย์เราต้องการใช้ที่ดินมากเท่าใด?”

เรื่องนี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความโลภของมนุษย์ อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนซึ่งตกในความบาป เราทุกคนเป็นคนบาปที่ต้องการพระคุณพระเจ้าและการทรงไถ่ให้พ้นจากอำนาจของความบาปในทุกส่วนของชีวิตเรา บ่อยครั้งที่เราจะเห็นได้ชัดเจนว่า**ความโลภนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของการที่เราจะดูแลเอาใจใส่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ใจตัวความโลภ ความเห็นแก่ตัวเองนั้นได้กัดฝังแน่นในชีวิตของเราแต่ละคน** ในปี 1986 ชาวฟิลิปปินส์ได้ออกมาประท้วงครั้งใหญ่ตามท้องถนนในกรุงมะนิลาเพื่อขับไล่ประธานาธิบดี Ferdinand Marcos และภรรยา นาง Imelda Marcos ออกจากตำแหน่ง ทั้งคู่ได้ออกนอกประเทศโดยนาง Imelda ได้ทิ้งรองเท้าไว้มากกว่า 1,200 คู่ และชุดจากร้านดีไซเนอร์ดังกว่า 427 ชุดและแว่นกันแดด 71 คู่ ตลอดเวลา 20 ปีที่อยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดีมีรายงานว่าทั้งคู่กอบโกยเงินกว่าพันสองร้อยล้านดอลลาร์ (\$ 12 Billion) จากประเทศซึ่งมีประชาชนที่ยากจน 2 ใน 3 ของครัวเรือนขาดอาหาร !

ความโลภ คือ ความรักในทรัพย์สินของจนเกินขอบเขต บุคคลที่มีความโลภนั้นจะต้องการเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆมากมายเกินความจำเป็น แม้ว่าเขาจะมีทรัพย์สินสมบัติใช้อย่างพอเพียงแต่ก็ยังไม่รู้จักพอ ต้องการมากขึ้นอีกโดยปราศจากความสนใจความต้องการของผู้อื่นหรือห่วงใยผู้อื่นว่าคนเหล่านั้นจะขาดแคลน **ความโลภทำให้เรามองทรัพย์สินสมบัติเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดแทนที่จะมองว่าทรัพย์สินสมบัติเป็นเพียงเครื่องมือหรือองค์ประกอบที่จะนำไปสู่สิ่งที่สำคัญกว่า** เรื่องเงินเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับคนโลภสำคัญมากกว่าเรื่องอื่นๆ เขาจะเอาใจจริงเอาใจกับการเพิ่มจำนวนเงินโดยถือว่าเป็นงานและกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นที่สุด คนเช่นนี้เห็นว่าเงินมีความสำคัญมากกว่าทุกสิ่งทุกอย่างมากกว่าตัวเอง มากกว่าครอบครัว มากกว่าพระเจ้า ! คนโลภเหล่านี้จะตกใจ เมื่อฟังคำเตือนว่า **“การที่ฉลาดมากพอที่จะได้เงินมหาศาลขนาดนั้นคงต้องโง่มากพอที่จะต้องการขนาดนั้น”**

เราจะตรวจสอบตนเองได้อย่างไรว่าเรามีรากเหง้าของความโลภอยู่ในชีวิตหรือไม่ เราจะต้องตระหนักก่อนว่า **ความโลภสำแดงออกมาอย่างไรในชีวิต อะไรคือสัญลักษณ์ของความโลภ**

ลักษณะของคนที่อยู่ใต้อิทธิพลของ “ความโลภ” มีดังนี้ :

1. มีความต้องการที่จะครอบครองอย่างไม่หยุดหย่อน ไม่รู้จักพอ

¹⁰ **“คนรักเงินย่อมไม่ถ่อมเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอ้อมกำไร นี้ก็อันิจจริงด้วย ” (ปัญญาจารย์ 5:10)** ในพระธรรมปัญญาจารย์ คำว่าอันิจจริงทุกอย่างเปลี่ยนแปลงเสมอจะเกี่ยวข้องกับและมีความหมายไปในทาง **“ไร้ความหมาย เปล่าประโยชน์”** ซึ่งนำไปสู่ความหงุดหงิด ผิดหวังจากการที่เราไม่สามารถทำในสิ่งที่เราควรจะได้เนื่องจากความบิดเบือนไปจากสภาพความเป็นจริงที่ถูกต้อง สิ่งของที่พระเจ้าประทานให้ กลับไม่ได้รับความพอใจ, เพลิดเพลินหรือชื่นชม แต่ของที่พระเจ้าให้ กลับกลายเป็นพระเจ้าแทน แต่ที่จริงแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราจะมีแม้แต่ชีวิตเรานั้นเป็นของพระเจ้า

“ความโลภไม่ได้เป็นเพียงการรักสมบัติแต่เป็นความรักที่จะครอบครองสมบัติ” คนโลภจะชอบซื้อสิ่งของต่างๆ เพียงเพื่อโอ้อวดแก่ผู้อื่นว่าของนั้นราคาแพงเท่าไรและมีสรรพคุณความพิเศษที่เหนือกว่าอย่างไร มากกว่าการที่เขาจะชื่นชมหรือใช้ประโยชน์ หรือเห็นคุณค่าในสิ่งที่เขาครอบครองนั้น เขาจึงต้องคอยซื้อของใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้คนอื่นที่งัดและประทับใจตน เขามักจะกล่าวว่า **“ฉันต้องการสิ่งนั้น”** แม้ว่าเขาไม่มีความจำเป็นที่จะใช้ หรือ ไม่รู้ว่าจะใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นอย่างไร หรือ สักแต่ว่าต้องการจะเป็นเจ้าของแต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น ซึ่งบ่อยครั้งจะหมายถึงคนอื่นก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากมันด้วย บุคคลที่รักเงินทองนั้นไม่เคยรู้สึกเพียงพอ บุคคลที่รักความมั่งคั่งร่ำรวยนั้นจะไม่เคยรู้สึกพึงพอใจกับรายได้ที่ตนได้รับแต่ละเดือน คงจะเป็นเรื่องที่น่าเศร้าเสียใจมากที่สุดถ้าคริสเตียนเราจะเป็นเช่นนั้น

จงฟังคำเตือนจากพระธรรมบัญญัติและจงดูตัวอย่างในโลกปัจจุบันของบุคคลที่ไม่เคยหยุดพักหยุดดูในสิ่งที่ตัวเองมีหรือเป็น และรู้จักพอ Howard Hughes คืออภิมหาเศรษฐีชาวอเมริกาที่ตลอดชีวิตของเขาสิ่งที่เขาต้องการคือ “มากกว่า ... มากขึ้นกว่าเดิม” เขาต้องการมีเงินมากกว่าเดิมทั้งๆ ที่เขามีที่ดินทรัพย์สินเงินทองความมั่งคั่งมูลค่ากว่าพันล้านดอลลาร์ เขายังคงต้องการมากขึ้นอีก เขาต้องการมีชื่อเสียงมากขึ้นจึงเข้าไปดำเนินธุรกิจในฮอลลีวูด (Hollywood) จนเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และดาราดังในที่สุด เขาต้องการความสุขเพลิดเพลินจากประสาทสัมผัสทั้งห้าและความสุขทางเพศจึงจ่ายเงินจำนวนมากเพื่อแลกกับความสุขที่เขาต้องการ เขาต้องการความตื่นเต้นเร้าใจมากขึ้นจึงได้ออกแบบ สร้างและขับเครื่องบินที่เร็วที่สุดในโลกในสมัยนั้น เขาต้องการมีอำนาจมากขึ้นกว่าที่มี จึงได้ทำข้อตกลงลับๆ กับนักการเมืองที่ยินยอมเห็นชอบกับเขา (แฮมไม่ได้มีเฉพาะนักการเมืองไทย ฝรั่งเศสก็มีเช่นกัน) ด้วยชั้นเชิงประสบการณ์มากมายจึงมีประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาถึงสองท่านเป็นเบี้ยหมากรุกอยู่ในอาณัติ “ที่เขาต้องการคือมีมากขึ้นอีก” เขามีความมั่นใจว่าหากที่เขาสิ่งต่างๆ มากขึ้นไปอีก มากกว่าที่เขาได้อยู่ในนั้นจะนำมาซึ่งความสุขความพึงพอใจที่แท้จริง แต่ในความเป็นจริงมิได้เป็นอย่างที่เขาคิด ประวัติศาสตร์ได้แสดงความจริงที่แตกต่าง ในบทสุดท้ายของชีวิต Hughes น่าอนาถนัก เขาสูบดมแห่งจากการอดอาหาร ผิวหน้าซีดเขียว ตัวเหลืองแต่โครงกระดูก เล็บมือผิปกติ เนื้อตัวมีแผลพุพอง มีรอยของเข็มฉีดยาอันเกิดจากการติดยาเสพติด มีก้อนเนื้ออก ฟันดำสกปรก Hughes ได้จบชีวิตลงด้วยความเข้าใจผิดโดยหลงคิดว่าการมีมากขึ้นจะนำความสุขความพึงพอใจและความสุขมาให้ เขาตายอย่างน่าสมเพชในสภาพของอภิมหาเศรษฐีชื่อว่า “มนุษย์เราควรที่จะใช้สิ่งของทรัพย์สินต่างๆ โดยเห็นคุณค่าของคน” แต่ Hughes ได้ทำกลับกันคือ “เขาใช้คนโดยให้คุณค่ากับสิ่งของทรัพย์สิน” นี่แหละคืออิทธิพลของความโลภในชีวิตคนเรา ... เมื่อสิ่งของทรัพย์สินต่างๆ มาแทนที่มนุษย์ด้วยกัน และเมื่อเรารู้สึกว่าเราไม่เคยพอเพียง ... เราต้องการมากขึ้น ทรัพย์สินสิ่งของกลับมีคุณค่ามากกว่าเพื่อนมนุษย์

การแสดงออกของความโลภมีอยู่ 2 ลักษณะที่ตรงกันข้ามกัน ลักษณะแรก แสดงออกโดยการเก็บตระหนี่ถี่เหนียวเกินไป เขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเก็บสะสมไว้โดยไม่คิดถึงคนอื่น ไม่ยอมที่จะใช้แม้แต่ตัวเองก็ไม่ใช้ ต้องการเก็บมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่รู้จักพอดีและพอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ ลักษณะที่สอง ข้ามคือ พุ่มพวย ฟุ้งเฟ้อ เขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะใช้ให้หรูหรา ยิ่งไปกว่าเดิม ครอบครองและต้องให้สิ่งที่มีนั้น มีทวีมากขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะเป็นที่ดินทรัพย์สินเงินทองรวมทั้งอำนาจยศ บรรดาศักดิ์ต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะของความโลภแบบใดก็ตาม ถ้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตมันจะกัดกินชีวิตของคนนั้น เวลาที่ทำงานก็เพื่อได้มีเงินทองครอบครองมากขึ้น... มากขึ้นอีกเท่าที่เขาที่กำลังทำงานเพื่อเก็บสะสมโดยปราศจากความพึงพอใจในสิ่งที่เขามี ความโลภสามารถขยายไปเกินกว่าเรื่องของบ้านที่เราครอบครอง ที่ดิน ทรัพย์สินเงินทองที่รู้สึกเหมือนว่าเป็นหน้าตาของเรา รวมไปถึงความสำเร็จในชีวิต ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานที่เราทำอยู่ ความโลภทำให้เราขาดความพึงพอใจ ความเพียงพอ เราไม่รู้สึกว่ามีเพียงพอสำหรับเรา ต้องหาให้ได้เพิ่มเติมอีก แม้ว่าครอบครัวยุติเพื่อนฝูงที่ใกล้ชิดหรือพี่น้องคริสเตียนจะต้องทนทุกข์...ฉันไม่สนใจ! ลักษณะประการแรกของความโลภเป็นความต้องการที่จะต้องหา ต้องทำงาน ต้องทำทุกวิถีทางเพื่อครอบครองเป็นเจ้าของตลอดเวลา

2. รู้สึกขมขื่น เศร้าเสียใจเมื่อมีการสูญเสีย

พระเยซูคริสต์ตรัสเตือนเราว่า ¹⁹ “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลกที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขูดข่องลักเอาไปได้” (มัทธิว 6.19) ตัวอย่างที่ปรากฏในสังคมปัจจุบันอาจจะเป็นเรื่องการซื้อขายรถยนต์ที่ราคาแพงเกินกว่าที่เราจะซื้อได้ ซึ่งการซื้อนั้นทำให้เราไม่สามารถถวายหรือบริจาคให้ด้วยใจกว้างขวางแก่คนที่เขามีความต้องการใช้จากวิกฤติในชีวิตของเขาจริงๆ คิดดูว่ารถราคาแพงมหาศาลที่คุณซื้อนั้น “ผ่อนเงินเลือดตาแทบกระเด็น!” เพียงระยะเวลา 5-6 ปีเท่านั้น ราคาคุณค่ารถยนต์ของคุณ ที่คุณภูมิใจนักหนา ที่คุณอดแก่คนทั้งหลาย ก็ลดลงเหลืออยู่ไม่มากนักจากเงินก้อนโตที่เราได้ซื้อตอนถอยรถยนต์ออกมาใหม่ๆ ตัวถังของรถอาจมีรอยขึ้นสนิมหรือผุจนเป็นรูทะลุ คู่คุณค่าใหม่สำหรับกำลังกายกำลังใจ ความรู้ความสามารถ บวกกับเวลาที่ทุ่มเททำงานเพื่อซื้อรถยนต์คันนี้ในเวลานั้น แต่เวลานี้รถราคาแทบจะไม่มีคุณค่าอะไร น่าเศร้าใจนัก แทนที่คุณจะสามารถทำประโยชน์ช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งทรงคุณค่ากว่ามากนัก

ในปี 1975 มีผู้ร้าย 6 คนเข้าปล้นตู้เงินรายของธนาคารในกรุงลอนดอนขโมยของมีค่ากว่า 7 ล้านปอนด์ มีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งมีเครื่องเพชรมูลค่าถึง 5 แสนปอนด์ ถูกขโมยไปด้วย เธอได้ร้องให้พึมพายกล่าวด้วยเสียงเศร้าสร้อยว่า “ทุกสิ่งที่มีในชีวิตของฉันอยู่ที่นั่น ทั้งชีวิตของฉันอยู่ในกล่องนั้น” ฟังแล้วเศร้าใจ ขอกล่าวใหม่ว่าฟังแล้วน่าสลดใจที่เธอกล่าวถึงคุณค่าชีวิตของเธอในลักษณะเช่นนั้น เมื่อมนุษย์เรา

ไม่สามารถแยกตัวเองออกจากทรัพย์สินสิ่งของต่างๆที่เราครอบครองจะนำมาซึ่งความทุกข์ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ความคิดจิตใจและร่างกายของเรา บางคนยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อทรัพย์สินของตน ซึ่งจริงๆแล้วเราสามารถหาใหม่ได้ เช่น บางคนยอมเสี่ยงชีวิตเพราะเป็นห่วงทรัพย์สินพยายามวิ่งไปเก็บทรัพย์สินขณะไฟไหม้บ้าน บางคนถูกฆ่าเพราะขัดขึ้นขณะที่มีการปล้นทรัพย์ คนเหล่านี้อาจจะคิดว่าถ้าเขาไม่มีทรัพย์สินของมีค่าต่างๆเหล่านี้ ชีวิตของเขาคงจะไม่มีคุณค่าที่จะอยู่ต่อไป บางคนเมื่อสูญเสียทรัพย์สินเงินทองชีวิตเขาตกต่ำลงไปป่วยเป็นโรคซึมเศร้า บางคนถึงขนาดฆ่าตัวตายก็มี คนเหล่านี้จะไม่รู้จัก “ปล่อยวาง” แต่ผูกตนเองติดกับทรัพย์สินไม่ได้มองว่าทรัพย์สินเป็นเพียงของนอกกาย พระเยซูคริสต์ตรัสเตือนว่า “จงระวังและเว้นเสียจากการโลภทุกประการ เพราะว่าชีวิตของคนที่ได้อยู่ในการที่มิชอบฟุ่มเฟือย” (ลูกา 12:15) คำตรัสนี้เหมาะกับสภาพลักษณะค่านิยมของสังคมเวลานี้ เพราะปัจจุบันเราถูกล้อมด้วยคำโฆษณาจากสื่อต่างๆจากอุตสาหกรรมแฟชั่นที่ว่า “คุณเป็นใครให้ดูจากการที่คุณแต่งตัวด้วยเสื้อผ้ายี่ห้ออะไร” คนยุคนี้ต้องการเป็นเจ้าของ มีทรัพย์สินต่างๆมากมาย เคยนึกถึงการฝังศพของฟาโรห์ในอียิปต์โบราณไหม คำกล่าวที่ว่า “ชายคนใดที่สิ้นชีวิตและมีทรัพย์สินข้าวของต่างๆมากมายเป็นผู้ชนะ” สิ่งเหล่านี้กำลังจะบอกเราว่า “ถ้าเรามีเพียงสิ่งเล็กๆน้อยๆเราก็เป็นเพียงแค่นักเล่นน้อยเท่านั้น” ซึ่งเป็นสิ่งที่**ไม่ถูกต้อง** เราจะเห็นคำพยานของคนมากมายที่ชีวิตของเขาพบความสุข ค้นพบตัวเอง ค้นพบพระเจ้า ในขณะที่เขาสูญเสียทรัพย์สินเงินทองต่างๆที่เขาเคยมีอยู่ Corrie Ten Boom ซึ่งช่วยชาวยิวจากนาซีในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 กล่าวว่า “ฉันเรียนรู้ว่า เราควรจับยึดสิ่งต่างๆอย่างหลวมๆ เพราะว่าเมื่อฉันยึดด้วยมือที่กำไว้แน่นๆ มันเจ็บปวด เมื่อพระบิดาพยายามที่จะแฉะมือฉันออก และเอาสิ่งนั้นออกไปจากกำมือฉัน”

3. ไม่สามารถที่จะชื่นชมในสิ่งต่างๆที่ครอบครองอยู่

ความพึงพอใจของความโลภคือ การที่ได้นับสิ่งต่างๆที่ตนครอบครอง มากกว่าที่จะชื่นชม พึงพอใจในสิ่งที่ตนครอบครองอยู่นั้นแน่นอนจากนั้นไม่นานก็จะเริ่มโน้มเอียงไปจนกลายเป็นความหลงใหลที่ครอบงำจิตใจของคนนั้น ที่ต้องการมากขึ้นอีกครอบครองมากขึ้นอีก ตำนานเรื่องราวของคนโลกที่มีฐานะมั่งคั่งร่ำรวยแต่มีชีวิตอยู่ในสภาพยากจนข้นแค้นด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว เกิดที่เมืองนิวยอร์ก ในครอบครัวของ John G. Wendel และน้องสาว แม้ว่าเขาจะได้รับมรดกมรดกมหาศาลจากพ่อแม่ของเขาแต่เขาใช้จ่ายเพียงน้อยนิด เขาพยายามทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเองเพื่อจะประหยัดเงินที่เขาเก็บสะสมไว้เพื่อตัวของเขา John สามารถโน้มน้าวน้องสาวทั้ง 5 คนที่จะไม่แต่งงาน พวกเขาทั้งหมดอยู่บ้านหลังเดียวกันที่นิวยอร์กกว่า 50 ปี ในปี 1931 น้องสาวที่เหลือเป็นคนสุดท้ายสิ้นชีวิต ที่ดินของเธอนั้นประเมินมูลค่าถึง 100 ล้านดอลลาร์ (ก็ประมาณ 3 พันล้านดอลลาร์ในเวลานี้) เธอมีชุดกระโปรงเพียงชุดเดียวเท่านั้นที่เธอตัดด้วยตัวเองซึ่งเธอได้ใส่ชุดนี้ตลอด 25 ปี ครอบครัว Wendel มีใจที่จดจ่อปรารถนาที่จะสะสมทรัพย์สินเงินทอง เขาชอบมีชีวิตเหมือนยาจก นำคร่ำที่สุด เขามีชีวิตเหมือนคนที่พระเยซูเตือน ²¹ คนที่**สำสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ**” (ลูกา 12:21)

เมื่อเราตระหนักถึงลักษณะของความโลภแล้ว เราจะต้องทำความรู้จักกับ**ผลที่เกิดตามมาจากการมีความโลภในชีวิตของเรา** ซึ่งได้แก่ :

1) การแยกตัวออกมาโดดเดี่ยว

ความโลภ เป็นแรงผลักดันอันเกิดจากความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งเงินทองหรือทรัพย์สินสิ่งของต่างๆ เห็นทรัพย์สินมีค่ามากกว่าคน จึงไม่คำนึงถึงคนอื่น ไม่มีเวลาให้คนอื่น ไม่ให้ความเคารพเกรงใจผู้อื่น ไม่ให้โอกาสคนอื่น ๆ บุคคลที่มีความโลภจะมองผู้อื่นเป็นคู่แข่งหรือมองผู้อื่นว่าเป็นภาระ มาแสวงหาผลประโยชน์จากตน หรือเป็นผู้ที่ไม่มีประโยชน์ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับ ความโลภนั้นจะทำให้เราโดดเดี่ยว เป็นความโดดเดี่ยวท่ามกลางฝูงชน ไม่สนใจใคร อายมาอยู่กับฉันก็พอแล้ว ความมั่งคั่งร่ำรวยเปรียบเหมือนกับกำแพงที่ปิดกั้นตัวเองกับคนทั้งหลาย “คนโลกและขี้เหนียวนั้นจะหลบอยู่หลังความมั่งคั่งร่ำรวย ตาของเขาเพ่งมองดูที่ความมั่งคั่งของตน อารมณ์ความรู้สึกของเขาตั้งอยู่บนความต้องการความมั่งคั่งร่ำรวยมากขึ้นอีก ... ตั้งใจเก็บสะสมทรัพย์สินเงินทองมากมาย แต่ในความเป็นจริง เขากลับเป็นคนยากจนที่น่าสมเพชที่สุด นักประพันธ์ที่มีชื่อของอังกฤษคือ Charles Dickens ได้วาดภาพเรื่องนี้อย่างชัดเจนโดยใช้ตัวละครชื่อ Ebenezer Scrooge เพื่อแสดงถึง “ความโลภ” และ “ความตระหนี่ถี่เหนียว” จนกระทั่งได้กลายเป็นคำที่ใช้แทนกันได้ มันไม่ใช่เหตุบังเอิญที่คำในภาษาอังกฤษว่า Miser “คนขี้เหนียว คนโลก คนตระหนี่” มีรากศัพท์เดียวกันกับคำว่า Misery ความทุกข์ ความลำเค็ญ

ขอพี่น้องจำไว้เสมอว่า ไม่มีสิ่งใดที่ดีไปกว่าการที่เราใช้สิ่งที่มีมากกว่าผู้อื่น เพื่อช่วยเหลือคนอื่น ๆ ที่ต้องการความช่วยเหลือ เขาจะซาบซึ้งขอบคุณเรา และมีมิตรภาพที่ดีต่อกันก็จะจำเริญขึ้น เราก็จะเป็นพระพรให้กับกันและกัน จงแบ่งปันสิ่งที่ดีต่างๆที่พระเจ้าทรงประทานแก่เรา ให้แก่คนอื่นด้วยใจกว้างขวาง ไม่ใช่เฉพาะคนในครอบครัววงศ์ญาติญาติ หรือจำกัดในวงกลุ่มเพื่อนที่ใกล้ชิด แต่จงเผื่อแผ่คนในสังคมที่ต้องการความช่วยเหลือ ตราบเท่าที่คุณยังมีชีวิตอยู่ ขอขอบเขตการช่วยเหลือของคุณก็จะขยายกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่เป็นการหาเงินเพื่อซื้อเพื่อน แต่ให้ความเป็นเพื่อนด้วยความจริงใจ คอยช่วยเหลือกันและกันในยามยาก คุณก็จะไม่อยู่อย่างโดดเดี่ยวแน่นอนในชีวิตนี้ คนเราเมื่อจากโลกนี้ไปไม่มีใครเขาจำคุณได้หรอกว่าคุณรวยขนาดไหน มีเงินเป็นตัวเลขที่หลักในบัญชี คุณจะหลอจะสวยกว่า จะเก่าขนาดไหนก็ตาม ไม่มีใครจำคุณได้เมื่อเวลาผ่านไป แต่สิ่งที่คนทั้งหลายจะจดจำไว้ก็คือ คุณความดีที่เรากระทำ คนที่เขาเคยได้รับการช่วยเหลือในยามคับขัน ในยามยากลำบาก เราได้ช่วยเหลืออะไรแก่เขา เราได้ช่วยเติมเต็มนิสัยความสามารถของเราหรือไม่ ซึ่งความจดจำนี้จะมีอยู่ตลอดไป โดยอาจจะถ่ายทอดจากคนชั่วอายุหนึ่งไปสู่คนอีกชั่วอายุหนึ่ง

2) ความหวังกังวลและหวงแหน

บุคคลที่ให้ความสำคัญกับการซื้อหาครอบครองทรัพย์สินต่างๆ มักจะให้ความสำคัญกับการสูญเสียทรัพย์สินที่ตนครอบครอง เมื่อเราครอบครองทรัพย์สินมากขึ้น แน่ใจความกลัวที่ทรัพย์สินจะสูญหายก็จะทวีมากขึ้นเป็นเหมือนเงาตามตัว เราจะมี ความหวังกังวลและหวงแหนทรัพย์สินต่างๆที่ตัวเองครอบครองอยู่ เมื่อตอนที่ผมเป็นนักศึกษาทำงานช่วงภาคฤดูร้อนที่นครศรีธรรมราช ได้ตระเวนเยี่ยมเยียนพี่น้องสมาชิกตามคริสตจักรเล็กๆ ในอำเภอต่างๆ ซึ่งแต่ละครอบครัวให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น พวกเขาใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้ออยู่อย่างมีความสุข สิ่งที่น่าประทับใจคือ ครอบครัวต่างๆที่มีส่วนดูแลผมขณะทำงานนั้น เขาไม่มีความหวังกังวลว่าใครจะมาขโมยหรือมาปล้น... เขาบอกว่าเขามีสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดในชีวิตอยู่ในตัวเขาคือพระคริสต์นั้นพอเพียงแล้ว บุคคลที่มีความโลภนั้นจะไม่มีอิสระภาพจากความหวาดกลัว จากปัญหาต่างๆอันเนื่องมาจากสิ่งต่างๆ ที่เขาครอบครองอยู่ **ทรัพย์สินของเราอยู่ที่ไหนใจเราก็อยู่ที่นั่นด้วย** อ.เปาโลเขียนถึงท่านทิโมธีว่า “⁹ ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเขี้ยวหนว และติดบ่วงแร้วและในความปรารถนาหาหาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป ¹⁰ ด้วยการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์” (1ทิโมธี 6:9-10)

3) ละเลยทอดทิ้งไม่สนใจผู้ที่ขัดสนยากจน

ความโลภ จะทำให้เราไม่สามารถให้ได้ ความโลภทำให้เรารู้สึกว่าเรามีไม่เพียงพอที่จะสามารถช่วยเหลือผู้อื่น ความโลภทำให้เราสูญเสียโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้อื่น แต่จะเก็บสะสมการถูกแสวงหา ดังที่ปรากฏใน พระธรรมมัทธิว 25.41-43,45 'ท่านทั้งหลายผู้ต้องแสวงหา จงถอยไปจากเราเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารร้ายและสมุนของมันนั้น ⁴² เพราะว่าเมื่อเราทิวท่านก็ได้ให้เรากิน เรากระหายน้ำท่านก็ได้ให้เราดื่ม ⁴³ เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เราเจ็บป่วยและต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านไม่ได้เยี่ยมเรา ⁴⁵ เมื่อนั้นพระองค์จะตรัสกับเขาว่า 'เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านมิได้กระทำแก่ผู้ต่ำต้อยที่สุดสักคนหนึ่งในพวกนี้ ก็เหมือนท่านมิได้กระทำแก่เราด้วย' พระเยซูคริสต์ได้ทรงตรัสคำอุปมาเรื่องเศรษฐีผู้โง่เขลาที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวเอง เมื่อไรนาของเศรษฐีเกิดผลบริบูรณ์มากจนไม่มีที่ที่จะเก็บ ¹⁸ เขาจึงคิดว่า 'เราจะทำอย่างนี้ คือจะรื้อยุ้งฉางของเราเสียและจะสร้างใหม่ให้โตขึ้น แล้วเราจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของเราไว้ที่นั่น ¹⁹ แล้วเราจะว่าแก่จิตใจของเราว่า "จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด" ²⁰ แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า 'โอ คนโง่ ในคืนวันหนึ่งชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้จะเป็นของใครเล่า' ²¹ คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ" (ลูกา 12:18-21) เศรษฐีหนุ่มผู้นี้สร้างยุ้งฉางใหญ่ขึ้น ! Augustine กล่าวว่า "ยุ้งฉางที่เก็บเมล็ดพันธ์พืชนั้น ควรจะเป็นท้องของผู้ที่ขัดสนยากจน" หลายคนไม่เคยคิดที่จะขโมยหรือฉ้อโกง แต่ถ้าเราคิดให้ดี ๆ เราจะเห็นว่าเราได้ขโมยอาหารมาจากคนทั้งหลายที่เขาไม่มีจะกิน โดยการที่เราชะลอ หรือหยุดที่จะให้ความช่วยเหลือคนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ทั้งที่เป็นเรื่องง่ายที่เราจะสามารถช่วยเหลือได้หรืออยู่ในวิสัยที่เราจะทำได้จะช่วยให้ได้ แต่เราไม่ยอมทำ สิ่งต่างๆที่ไม่น่าจะสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์ก็ถูกปล่อยให้สูญเสียไปโดยไม่เกิดประโยชน์แก่ใครๆทั้งสิ้น ความเปล่าประโยชน์รวมถึงเงินทอง อำนาจหน้าที่ หรือ เกียรติยศ

และตำแหน่งในสังคม ที่เสียโอกาสในการเป็นกระบอกเสียงในสังคม ที่จะเป็นปากเสียงแทนคนทั้งหลายที่ไม่มีโอกาส แต่เรากลับไม่ได้พูด ไม่ได้ทำ ไม่ได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้

4) อาชญากรรม และ ความไม่ยุติธรรม

ความโลภของมนุษย์เรานั้นนำมาซึ่งความทุกข์ยากลำบากมากมาย เราสามารถเห็นได้ชัดว่าอาชญากรรมและความไม่ยุติธรรมที่เกิดขึ้นนั้น สืบเนื่องมาจากความโลภของคนบางคนในโลกอำนาจ โลกที่ดิน โลกเกียรตรยศชื่อเสียง โดยปราศจากความคิดเห็นแก่คนอื่น ความทุกข์ของคนไม่อาจคำนวณเป็นราคาได้ ความทุกข์จากสงคราม จากการรุกรานของประเทศต่างๆ ด้วยอาวุธ การรุกรานด้านเศรษฐกิจ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ปัญหาที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องตามมา คือ วิกฤติการณ์ด้านผู้ลี้ภัย คนหลบภัยทางการเมือง การเข้ายึดครองที่ดินโดยผิดกฎหมายในไทย คูสิ่งทีใกล้ตัวเข้ามา การจี้ชิงวิ่งราว การปล้นสะดม ฯลฯ การสูญเสียบ้าน ทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ครอบครัวแตกสลายจากการติดการพนัน หรือ การบริหารธุรกิจโดยความโลภอย่างปราศจากความรับผิดชอบ บริษัทล่มสลายปลดคนงานออก ลอยแพ หรือการรวมตัวของบริษัท โดยบริษัทหนึ่งซื้ออีกบริษัทซึ่งเป็นคู่แข่งเพื่อทำลายคู่แข่งไปในตัว คนงานถูกลอยแพอย่างยุติธรรม “ความโลภ” เป็นจุดเริ่มต้นของความบาปที่จะนำความบาปอื่นๆ ให้ตามมา ถ้าเราปล่อยความโลภให้เติบโตในชีวิต ก็จะมีผลในการทำลายเรา ทำลายสังคม และทำลายโลก “ เมื่อมีความโลภสิ่งทีตามมาเหมือนน้ำพุทีพุ่งขึ้นคือ การทรยศหักหลัง การโกง หลอกหลวงฉ้อฉล ความว่าวุ่นใจ ความรุนแรง และจิตใจทีแข็งกระด้างทีคอยขัดขวางไม่ให้มีความ เห็นใจผู้อื่น ไม่ให้แสดงความเมตตากรุณาโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น” แต่ผลกระทบของความโลภทีเลวร้ายทีสุดคือประการทีห้า

5) การสูญเสียชีวิตนิรันดร์

พระเยซูคริสต์ตักเตือนเราว่า “แม้ว่าจะได้สิ่งของสินทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์ จะมีประโยชน์อันใด”

George W. Truett เป็นนักเทศน์ชาวอเมริกันแบปติสต์ และเป็นศิษยาภิบาลทีเป็นที่รักและทีรู้จักอย่างกว้างขวาง ครั้งหนึ่งท่านไปร่วมรับประทานอาหารเย็นทีบ้านของมหาเศรษฐีผู้มั่งคั่งของ Texas หลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้ว เจ้าของบ้านได้พาท่านไปยังคาดฟ้าซึ่งมองเห็นทิวทัศน์ได้โดยรอบ เศรษฐีเจ้าของบ้านได้ชี้ไปยังทิศเหนือทีมีบ่อน้ำมันดิบมากมาย เจ้าของบ้านกล่าวกับศิษยาภิบาลว่า “เมื่อ 25 ปีก่อนนั้น ผมมีแต่ตัวเปล่าไม่มีอะไรเลย แต่เดี๋ยวนี ! บ่อน้ำมันดิบสุดหูสุดตาทีท่านเห็นทั้งหมดเป็นของผม ! ” จากนั้นเศรษฐีได้ชี้ให้ดูในทิศตรงกันข้าม เห็นทุ่งทีปลูกธัญญาพืชเหลืองอร่ามกว้างใหญ่ไพศาล พร้อมกล่าวว่า “และนั่นก็เป็นของผมทั้งหมด!” แล้วชี้ทางทิศตะวันออกซึ่งมีทุ่งเลี้ยงปศุสัตว์และฝูงวัวพันธุ์ชั้นหนึ่งมากมายแล้วเขากล่าวอย่างภาคภูมิใจโดยอ้อมเล็กน้อยว่า “และนั่นก็เป็นของผมเช่นกัน” จากนั้นก็ชี้ไปทางทิศตะวันตกซึ่งมองเห็นป่าไม้ทีเขียวขจีสวยงามมากที่สุดลูกหูลูกตา แล้วกล่าวเพิ่มเติมว่า “ป่าไม้ทั้งหมดนี้ก็เป็นของผมเช่นกัน ! ” เศรษฐีคนนั้นหยุดชั่วครู่โดยคาดว่าศิษยาภิบาลคงจะกล่าวคำชื่นชมหรือคำแสดงความยินดีในความสำเร็จทีเขาก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาภายในเวลาเพียง 25 ปีของการทำงาน แต่ท่านศิษยาภิบาล Truett กลับยื่นมือหนึ่งจับป่าของเศรษฐีเจ้าของบ้านและอีกมือหนึ่งชี้ไปที่ฟ้าสวรรค์ และถามคำถามง่าย ๆ ว่า “ในทิศทางข้างบนนั้น คุณมีมากน้อยแค่ไหน?” เศรษฐีคนนั้นก้มลงมองดูทีพื้นและสรวลว่า “ผมยังไม่เคยทีจะคิดถึงเรื่องนั้นเลยครับ” ความมั่งคั่งร่ำรวยไม่ใช่สิ่งทีผิด แต่มันสามารถเป็นอันตรายต่อเรา ความร่ำรวยไม่สามารถช่วยให้เราอดใจให้เราใช้ชีวิตนิรันดร์ แต่มันสามารถทำให้เราถูกสาปแช่งและสามารถทำลายเราได้ มันสามารถทำให้เรามีจิตใจทีไขว่เขวอกแวกจากสิ่งทีเราต้องการมากที่สุดนั่นคือ การมีความสัมพันธ์ทีถูกต้องกับพระเจ้า หลายครั้งทีความมั่งคั่งร่ำรวยเป็นอุปสรรคคอยยึดคนทั้งหลายไว้ไม่ให้มาหาพระเยซูคริสต์ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ²⁵ **“เพราะว่าตัวอูฐจะลอดรูเข็มทีง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าในแผ่นคินของพระเจ้า”** (ลูกา 18:25) คนทีมั่งคั่งร่ำรวยมีสิ่งทีทำให้จิตใจอกแวกไขว่เขว มีภาระธุระมากมายจนการจัดลำดับความสำคัญในชีวิตพลาดไป มัวแต่ห่วงและสนใจธุระเกี่ยวกับทรัพย์สินจนลืมทีจะพิจารณาถึงเรื่องความรอดของตัวเอง เขามองว่าความมั่งคั่งร่ำรวยเป็นเหมือนหลักประกันทีคอยรองรับเมื่อมีความยากลำบากเกิดขึ้น เมื่อทุกอย่างดำเนินด้วยดี ก็จะมีเพิ่มความมั่งคั่งแก่ตัวเอง เพื่อวันทีลำบาก พระเจ้าไม่ได้อยู่ในสายตาของเขา เขาไม่จำเป็นต้องพึ่งพาพระเจ้า คำสอนของพระเยซูคริสต์อาจกล่าวใหม่ให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันได้ว่า “การขับรถเบนซ์ Mercedes Benz 500 Sel ผ่านประตูหมุนนั้นง่ายกว่าทีคนทียึดถือทรัพย์สินเงินทอง หน้าตาชื่อเสียง และอำนาจในสังคมจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า”

เราจะทำอย่างไรที่จะไม่ให้ความโลภมีอิทธิพลในชีวิตของเรา

John Calvin นักศาสนศาสตร์ที่มีชื่อเสียงกล่าวว่า “ในใจของมนุษย์เหมือนกับมีโรงงานผลิตรูปเคารพมากมาย เราจำเป็นต้องกำจัดโรงงานเหล่านั้นให้หมดสิ้นไป” เราจะเห็นว่าบ่อยครั้งที่มีการเปรียบเทียบความปรารถนาอย่างไม่เหมาะสม อยากทำ อยากได้ อยากเป็น อยากมี โดยเปรียบเทียบเป็นเสมือนรูปเคารพ อ.เปาโล ได้เขียนถึงพี่น้องโคโลสีว่า

⁵ เหตุฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการล่องประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นกรณับถือรูปเคารพ (โคโลสี 3:5) (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน โคโลสี 3:5-10, เอเฟซัส 5:3-5)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า สิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราได้กลับกลายเป็นพระเจ้าในชีวิตของเรา! **อย่าให้สิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าประทานให้เรากลับกลายเป็นรูปเคารพในชีวิตของเรา** ให้เราตรวจสอบตนเองว่า

- 1) สิ่งต่างๆ เหล่านั้น เป็นตัวกำหนดว่าเรามีความสุข หรือ ไม่มีความสุข หรือเปล่า
- 2) สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเป็นตัวกำหนดระดับความเคารพนับถือตัวเอง หรือ กำหนดคุณค่าของเรา หรือเปล่า
- 3) สิ่งต่างๆ เหล่านั้นทำให้เราใช้พลังงานกำลังความรู้ความสามารถทุ่มเทให้กับมันแทนที่จะสนใจในสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดในชีวิตเรา นั่นคือ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า หรือเปล่า
- 4) สิ่งต่างๆ ที่เราได้รับประโยชน์ได้ครอบครองอยู่ใกล้เรา แต่พระเจ้าของเรากลับอยู่ห่างไกลจากเรา หรือเปล่า

ถ้าคุณพบว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าว นั่นคือสิ่งนั้น ๆ กำลังจะกลายเป็นพระเจ้าในชีวิตของคุณ จงสารภาพกับพระเจ้าและขอพระองค์ช่วยเปลี่ยนแปลงคุณ เราทุกคนต้องระวังอย่าให้มี “รูปเคารพ” อยู่ในชีวิตของเรา เราสามารถพบความโลภได้ในสังคมปัจจุบัน ในคริสตจักรของเรา ในชีวิตคริสเตียนแต่ละคน ความโลภปรากฏในคู่สามีภรรยาที่ทุ่มเทชีวิตทำงานโดยใช้เวลาที่พระเจ้าทรงประทานให้ ทำงานโดยไม่เคยหยุดพัก ไม่เคยตระหนักถึงผู้อื่น เพียงเพื่อให้ตนมีบ้านหลังใหญ่โต สามารถไปเที่ยวต่างประเทศ ส่งลูกไปโรงเรียนอินเตอร์ หรือมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ทั้งคู่ใฝ่ฝันที่จะได้ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ชีวิตสมรสและครอบครัวซึ่งมีลูกมาเกี่ยวข้อง เมื่อเวลาผ่านไปทั้งคู่ได้ครอบครองในสิ่งที่ยากจะมี แต่ทั้งคู่อาจพบว่าชีวิตคู่นี้มีอยู่ไม่นับเท่าไร ความสัมพันธ์ห่างเหินจิตใจจางหายไป ผมเห็นเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียน และเพื่อนที่เป็นคริสเตียนที่ทุ่มเทชีวิตเพื่องานซึ่งสำคัญที่สุดตลอดเวลา ตลอดชีวิตเขาไขว่คว้าเพียงเพื่อให้ความฝันนั้นสำเร็จ “คนล่าฝัน” การมานั่งสมาธิที่คริสตจักรก็หายไป บางคนยิ่งหนักสูญเสียความเป็นคริสเตียนสูญเสียลักษณะของการเป็นบุตรของพระเจ้า นั่นเป็นความโลภที่ปรารถนาวิถีชีวิตที่ตนใฝ่ฝัน ต้องการมาตรฐานการดำเนินชีวิตที่สูง ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีหรือรักษาไว้ สุดท้ายชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเขาก็เหี่ยวแห้งหายไป ไม่มีชีวิตชีวาเหมือนเมื่อก่อน แม้จะบอกว่า “เราทั้งคู่ยังเป็นคริสเตียน ยังเชื่อพระเจ้าอยู่” แต่ดูเหมือนว่าเขายังนั่งอยู่ใน “โรงงานรูปเคารพนั้น” คำถามที่ควรถามทั้งคู่คือ “พระเจ้าที่คุณว่ายังเชื่ออยู่นั้นเป็น พระเจ้าองค์ไหน”

“ความโลภ” นั้นยังติดตัว คริสเตียนที่มานั่งสมาธิที่คริสตจักรทุกสัปดาห์ เราจะพบว่าความขี้เหนียว หรือ การที่ถวายเป็นใจที่ไม่กว้างขวาง ของสมาชิกที่มาคริสตจักรนั้นมีแน่ โดยเห็นได้จากการถวายทรัพย์เพื่อพันธกิจของคริสตจักร ว่าการถวายทรัพย์ และการถวายสิบลดนั้น อัตราการถวายไม่ได้มีสัดส่วนสัมพันธ์กับรายได้และทรัพย์สินของสมาชิกในคริสตจักรนั้นๆ

การเขี้ยวรักษาความโลภนั้น คือ ความรัก ซึ่งความรักสำแดงออกมาโดยการให้ด้วยใจกว้างขวางและที่สำคัญที่สุดคือ ความพึงพอใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เรา ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความพอเพียง รับพระพรและเป็นพรแก่คนอื่น ๆ เราจำเป็นต้องตระหนักว่าชีวิตของเราและทุกอย่างที่เราเป็น เรามีครอบครองอยู่นั้น เป็นของพระเจ้า ไม่ใช่เราที่เป็นเจ้าของ แต่พระเจ้าเป็นเจ้าของ พระเจ้าให้เราืมต่างหาก เราเป็นเพียงคนต้นเรือน เราต้องใช้ตะลันต์ของเราอย่างสัตย์ซื่อเพื่อพระเจ้า อย่าลืม “Not ours to Own but Loan” เราจำเป็นต้องตระหนักว่า **หลักประกันความมั่นคงของชีวิตเรานั้นอยู่ที่พระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นผู้ครอบครองควบคุม และดูแลชีวิตของเรา** ความพึงพอใจหรือความพอเพียงในสิ่งที่เราครอบครองที่แท้จริงนั้น ไม่ได้มาจากการที่เราจะครอบครองสิ่งต่างๆ มากกว่าเดิมอีก แต่มาจากการที่เรามีความอยาก ความปรารถนาน้อยลง แต่ให้เรามีความปรารถนาในพระเจ้ามากขึ้น พระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา ผู้ทรงเป็นเจ้าของเรา ทรงดูแลปกป้องเรา ให้พระองค์เป็นเอกเป็นใหญ่ในชีวิตของเรา ³³ แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ (มัทธิว 6:33) พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงระวัง

และเว้นเสียจากการโลกทุกประการ เพราะว่าชีวิตของคนมิได้อยู่ในการที่มีของฟุ่มเฟือย” (ลูกา 12:15) ⁵ “ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5)

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) คุณรู้จักความโลภแล้วหรือยัง - มีอาการอะไรบ้างที่บ่งบอกว่าเรามีความโลภซ่อนอยู่ในชีวิต
- ผลที่เกิดขึ้นเมื่อเราอยู่ภายใต้อิทธิพลของความโลภมีอะไรบ้าง
- 2) คุณรู้จักจัดการแก้ไขกำจัดความโลภจากชีวิตคุณแล้วหรือยัง
- 3) การตรวจสอบตนเองสี่เรื่องว่า “สิ่งที่เป็นพระพรกลับกลายเป็นพระเพลิงในชีวิตของคุณหรือเปล่า” มีอะไรบ้าง?
อะไรเป็น “รูปเคารพ” ในชีวิตคุณอยู่ในขณะนี้ ?
- 4) จงสัตย์ซื่อต่อตนเองและตรวจสอบว่าคุณอยู่ภายใต้อิทธิพลของความโลภหรือเปล่า แล้วจงจัดการกำจัดความโลภในชีวิตคุณ
ลองคิดว่าพระเจ้าจะทรงพอพระทัยหรือ เมื่อ
 - ก) ปริมาณอาหารที่คุณกินเหลือทิ้งในแต่ละวัน จะสามารถช่วยคนที่อดตายหรือขาดอาหารได้ การที่คุณกินทิ้งกินขว้างแต่คนอื่นไม่มีจะกินนั้นถูกต้องหรือ?
 - ข) การที่คุณเก็บอาหารข้างของต่างๆจนหมดอายุ หมดสภาพแทนที่จะนำมาแบ่งปันให้คนอื่นได้มีโอกาสใช้ให้เป็นประโยชน์
 - ค) การที่คนรอบข้างในสังคม การที่พี่น้องคริสเตียนหรือผู้รับใช้ซัดสน แต่คุณมีเหลือใช้มากมายแต่ไม่เคยคิดที่จะหาวิธีช่วยเหลือผู้อื่นเลย

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน

ศจ. ดร. บัณฑิต บุญอิต